

[Aksel Larsen.]

vi ellers ikke ville havde haft, og får vi nogen som helst resultater ud af den — og jeg ser nu ikke så pessimistisk på det som hr. Poul Møller — så skyldes det netop denne koordinerede, denne enige nordiske optræden, og det skyldes, at man havde det som udgangspunkt, at de nordiske lande er den store køber.

Derfor tror jeg også nok, at hvis de nordiske lande eller blot de tre skandinaviske lande i spørgsmålet om fællesmarkedet havde optrådt som en enhed — men jeg ved, det kan ikke lade sig gøre, nu er det desværre forpasset, man har ikke gjort tilstrækkeligt i forvejen — så ville fællesmarkedet nok ikke kunne afslå at forhandle med dem som en enhed. Men man skal i hvert fald stadig væk tænke på, at disse nordiske lande i kraft af, at de er en så stor køber, har større muligheder for at få hensynet til de enkelte lande tilgodeset i alle deres handelsforhandlinger, men også i deres forhandlinger med det ene og det andet handelsområde.

Endelig til spørgsmålet om, hvor meget det haster: dér fik jeg vist egentlig kun at vide af ministeren, at vi har alle væsentlige oplysninger, og så bør vi være sammen med England, som ønsker at forhale pristigningen på landbrugsvarer, og vi har den modsatte interesse. Men jeg kan ikke rigtig se, at det er noget, der indicerer, at vi absolut bør melde os nu. Det er maj måned, og man håber, at man får udarbejdet Danmarks forhandlingsoplæg, inden de tager ferie i fællesmarkedet. Så er det muligt, de når at få læst det; det er muligt, de ikke når at få læst det, og så går sommerferietiden og efterårsferietiden, og så en eller anden gang til efteråret eller til vinter er de vel begyndt at stille brikkerne op og er i stand til at tage de første orienterende forhandlinger. Jeg kan ikke se, at dette skulle nødvendiggøre, at man netop nu, uden at regeringen har udarbejdet sit forhandlingsoplæg, uden at man har det nødvendige ekstramateriale til embedsmandsrapporten, absolut skal aktionere.

Så siges der, at Norge vist har parlamentarisk-tekniske årsager til, at de venter. Jeg har nu andre informationer, som går ud på, at den norske regering ikke ønsker at foretage sig noget og ikke ønsker, at stor-

tinget skal træffe nogen beslutning, før erhvervsorganisationerne har leveret deres materialer og kommentarer til den norske embedsmandsrapport, som derefter kan fuldstændiggøres og gøres færdig; man vil ikke præsentere det norske storting for en halvfærdig rapport og sige: nu skal I på dette grundlag træffe beslutning.

Jeg er meget glad for stats- og udenrigsministerens udtalelse om, at det er vigtigt, at der findes en tilfredsstillende løsning på det nordiske samarbejdsproblem, og at de toldgrænser, vi har fået afskaffet, ikke må genopstå. Jeg vil gerne have lov til at opfatte det som et ubetinget løfte om, at man vil holde fast ved dette.

Nu er der jo ganske vist det ved det, at det strider mod Romtraktaten, det strider mod fællesmarkedets hidtidige praksis at tillade, at fællesmarkedets ydre toldgrænser ikke skal gælde for eventuelle nye medlemmer. Hvis — jeg siger hvis — Danmark og Norge kommer ind i fællesmarkedet sammen med England, og Sverige ikke kommer ind, så er det for mig meget tvivlsomt, om ikke fællesmarkedets ydre toldgrænser kommer til at gå netop igennem Øresund og Kattegat; men naturligvis, vi er selv i nogen grad herre over det derved, at vi kan sige: dette er vore vilkår, og kan man ikke honorere dem, så vil vi ikke være med. I hvert fald jeg opfatter det sådan, at stats- og udenrigsministeren og regeringen virkelig for alvor vil sætte ind for dette, og jeg vil tilføje, at jeg tror, det ville være noget i retning af, om ikke en katastrofe, så i hvert fald en uhyre alvorlig situation for dansk industri og for beskæftigelsen her i landet, hvis vi erhvervsøkonomisk og handelspolitisk blev skilt fra Sverige.

Hvad angår erhvervelse af jorden, siger stats- og udenrigsministeren — og jeg tror, han har ret — at 1959-loven dækker køb til andre formål end erhvervmæssig udnyttelse af jorden; det er der vist ingen tvivl om. Men han tilføjer, at når det drejer sig om erhvervmæssig udnyttelse, det være sig udstykning til sommerhusbebyggelse eller andre formål eller udleje af jord eller at drive landbrug, så giver 1959-loven ikke beskyttelse. Jeg er glad for, at det siges så klart og tydeligt af stats- og udenrigsministeren, at han så klart og tydeligt korrigerer handels- og markedsministeren,